

INDTRYK FRA B/EM for U18-HERRER I SLOVAKIET

Det er min anden rejse til en slutrunde for ungdomslandshold i Europa, og jeg er blevet lige begejstret begge gange. Ligesom for vores spillere er det nødvendigt for os trænere at tage ud og opleve det næste niveau - hvis ikke på egen krop, så i hvert fald som tilskuer.

Mine første tanker dér på tilskuerpladserne i Ruzomberok var: "Her kan vi da godt være med...men det er vi ikke!", og bagefter: "Hvor kan vi dog gøre meget mere i Danmark for at blive bedre og for at komme afsted til disse slutrunder!"

KAN DANMARK VÆRE MED?

De bedste hold ved B/EM er nogle niveauer over os både fysisk, teknisk og taktisk. Men de nederste nationer vil Danmark sandsynligvis kunne spille med. Det var positivt at se, at vi individuelt helt sikkert har nogle stykker, der vil kunne være med - OGSÅ blandt de bedste hold.

FYSIKKEN

Det mest iøjnefaldende er den fysiske styrke hos spillerne. Her står vi ganske simpelt af som nation! Det er tydeligt for enhver, at der bliver løftet vægte i en tidlig alder, og at spillerne bliver ført igennem et tilrettelagt fysisk program (løb, styrke, smidighed, koordination, osv.) fra de er meget unge. Spørgsmålet rejser sig: hvordan skal vi træne fysisk indtil vi er 17-18 år for at ligne f.eks. finnerne, der i Norden længe har været kendt for deres fysik, og som nu ser ud til at have taget endnu et skridt i den rigtige retning? Det spørgsmål må vi sammen arbejde på at besvare.

"SIZE MATTERS"

Med nogle få undtagelser har specielt de bedste hold mange centimeter på alle positioner: store guards, lange forwards og postspillere over 210 cm. Man kunne nemt forestille sig, at der er en mere målrettet rekruttering samt naturligvis et større spillergrundlag at udtage højde fra i de lande, der formår at stille op med gennemsnitshøjder omkring de 2 meter. Kan vi nærme os ved at være mere bevidste om at opøge størrelse?

FÅ BEGRÆNSEDE SPILLERE

Alle kan løbe og alle kan dribble, skyde og aflevere - uanset højde og drøjde. Alsidigheden både fysisk og teknisk er slående. Blandt spillerne i den nederste halvdel af turneringen var der naturligt nok flere svagheder hos spillerne, men ergo ved vi, hvad vi skal stræbe efter: spillere, der har deres fundamentals i orden og som kan spille flere positioner, og som arbejder på svagheder i deres fysik (f.eks. manglende hurtighed, osv.)

EN DEFINERET SPILLESSTIL

De hold, der klarer sig bedst ved B/EM, har en stil, der virker for dem. Et hold som Island, der talentmæssigt ligger et stykke fra toppen (mangel på atleter og størrelse), kvalificerede sig mod alle odds til A/EM ved at spille sig i finalen. De har fundet sig en spillestil, der vinder for dem: helbanepres, masser af zone, fantastiske skytter, og ofte afslutter de ved første mulighed, fordi de ved, at deres styrke ikke ligger i lange ½ bane angreb. I den anden ende af tabellen kan Sverige nævnes: de har fundet sig noget fysisk talent, men de har hverken formået at udvikle spillerne individuelt (de er for begrænsede) eller skabt en bestemt måde at spille på.

GODE HOLD HAR DYGTIGE GUARDS!!

Guards, der ved, hvor bolden skal hen og som kender forskellen på et godt og et dårligt skud. Island kan nævnes som eksempel igen: et hold, der ikke burde slå Ukraines mastodonter, gør det ved hjælp af 199 cm høje guard Pavel Ermolinskij (islandsk mor), der gør sine medspillere bedre og deltager i alle facetter af spillet. Et par andre typer af pointguards er Kornél Váradi fra Ungarn og Mikko Koivisto fra Finland, der tydeligt at se er hjernerne på deres hold, som kan lede spillet på banen og deres hold både verbalt og i kraft af eget spil. På de bedste hold findes der desuden altid 2'ere eller 3'ere, der både kan hjælpe med at slå pres, håndtere og score, dirigere spillet og bolden, dække op og måske også supplere med et godt 3-pointskud.

REBOUNDS I RINGHØJDE

Der bliver både blokket ud og sprunget højt i reboundspillet, som er for fysisk til, at nogle af Danmarks' tynde 87/88'ere ville kunne købe sig til en ståplads i 3-sek. feltet. De fleste hold forstår også at komme afsted langs siderne, og de store spillere løber om kap op langs midten for måske at traile sig til et frit lay-up.

SIMPELT SPIL OG ZONER

For at blive lidt ved spillet, så er det faktisk slet ikke så avanceret 1/2 bane offensivt. Der er en del penetrate'n'kick til frie skytter, og ellers forsøger hvert hold at udnytte dets styrker i forhold til modstanderne uden at finde de store spil frem på boardet. Defensivt står de fleste af holdene meget i zone - ofte med ulige front (1-2-2. 3-2), og flere af holdene presser (ex.2-2-1) helbane, hvilket er dejligt friskt at se på. Man bider hurtigt mærke i, at også de store spillere på de bedste hold kan flytte fødderne én-mod-én.

PÆDAGOGIK ELLER EJ

Det er sjovt at følge de forskellige coaches stil, der spænder lige fra bosniernes vanvittige temperament til finnernes kedelige kølighed. Det får én til selv at tænke over, hvordan man fremstår som coach og træner, og man får hurtigt sorteret i forbillederne til sådan en turnering, selvom man sjældent forstår et ord af hvad de siger.....

"YOU ARE ONLY AS GOOD AS THE PLAYERS YOU HAVE"

Jeg hørte Chuck Daily sige det, da han blev hyldet af Detroit Pistons for sin tid med holdet, og det har siddet i baghovedet lige siden. Vi må blive bedre både i klubberne og på landsholdsplan til at finde talenterne, dernæst give dem en fysik, der berettiger dem til at snige sig ind på et Ukrainsk holdfoto, og hvis vi samtidig kan gøre et forsøg på at lære dem at spille basketball, så er vi allerede nået temmelig langt.

Den danske spillestil skal passe til de spillere og den mentalitet, vi har, og tænk hvis vi kan udvikle et par dygtige pointguards (dem kan vi finde uden at skulle om på den anden side af 210 cm) til at gå forrest i spillestilen på vores landshold.

Arbejdet starter i dagligdagen hos klubberne og hos ungdomstrænerne :)

Tag ud og se med egne øjne - det er virkelig inspirerende!

Steen Guido